

махътъ, сравненъ съ главата, приема много помалко. Колкото много храна да приема човѣкъ, стомахътъ му лесно се напълва. Главата, обаче, много приема и всѣкога ненаситена остава. Колкото да ѝ се дава, тя още иска. И тъй, когато живѣе въ мисълта си, човѣкъ се движи въ пространството. Когато живѣе въ сърдцето си, той се движи въ времето, въ съдържанието на нѣщата.

Какъ разглеждатъ съвременнитѣ философи понятията за време и пространство: като реалностъ или като относителностъ? Нѣкои казватъ, че нѣщата съществуватъ извънъ времето и пространството. Това значи, че нѣщата съществуватъ извънъ свѣта на третѣ измѣрения. Запримѣрь, нарисувате една картина на платно. Тази картина е поставена на плоскостъ; значи, тя се простира въ свѣта на второто измѣрение. Обаче, същата картина може да се извае, да се изработи като статуя, да се представи въ свѣта на третото измѣрение. Най-после, същата картина може да се представи извънъ третѣ измѣрения, да се нарисува въ мисълта. Това наричатъ философитѣ състояние извънъ времето и пространството. Какво представя тогава кржгътъ? Кржгътъ не представя цѣла идея, но малка, микроскопическа частъ отъ цѣлата идея, отъ реалността. Кржгътъ е частъ отъ сферата, а сферата е тѣло отъ триизмѣрния свѣтъ.

Това сж отвлѣчени идеи, които водятъ въ неразбрана за васъ областъ, безъ никакви